

Inpassingsplan

Gebiedskenmerken

Ligging

Het plangebied ligt in de provincie Noord Holland tussen de plaatsen Petten en Sint Maartenszee, in het open landschap van de Zijpe- en Hazepolder nabij Sint Maartensvlotbrug.

Het plangebied grenst aan agrarische gronden.

Het plangebied betreft een perceel grenzend aan het agrarisch erf Belkmerweg 67. Binnen dit plangebied wordt ca. 1 ha zonneakker ontwikkeld.

Ontstaansgeschiedenis

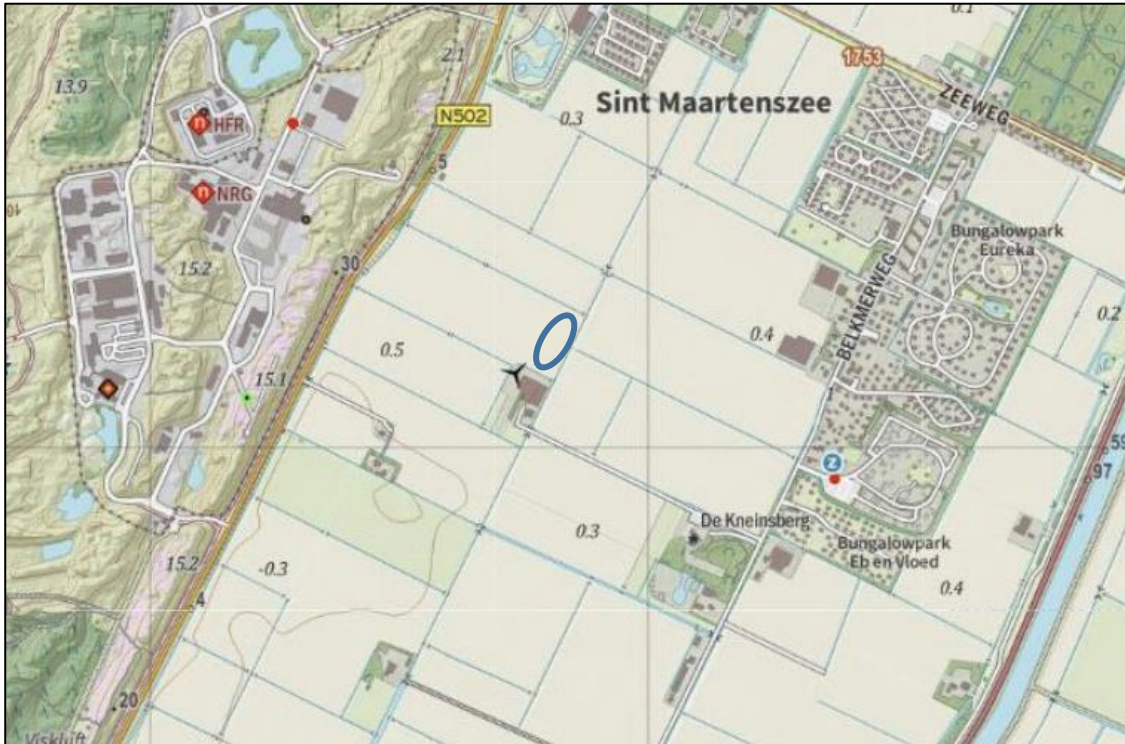
Wat nu de Zijpe- en Hazepolder is, was tot de 12e eeuw een hoogveengebied, beschermd door de duinenrij waarop gemeenschappen als Hondsbosch en Callantsoog ontstaan waren. De ontginning van het veen ten behoeve van akkerbouw leidde er toe dat het land verlaagd werd en mede dankzij een verhoging van de zeespiegel kwam het gebied in gevaar. Door stormvloed in de 12e, 13e en 14e eeuw ontstond aldus een zeegat, Sipe (wat 'geul' betekent) genoemd. Al vanaf de 13e eeuw was er sprake van bedijkingswerkzaamheden. Onder andere de Westfriese Omringdijk ontstond in deze periode. Desondanks viel het Noorderkwartier regelmatig ten prooi aan nieuwe stormvloed, waarbij grote gebieden onder water kwamen te staan. Het was de kanunnik en kunstschilder Jan van Scorel die in de 16e eeuw het initiatief nam om de definitieve bedijking van de Zijpe ter hand te nemen en daar een plan voor maakte. Een aantal pogingen mislukte, maar in 1597 werd de dijk om de Zijpepolder dan toch gedicht. Kort na de drooglegging ontstonden de eerste buurtschappen in de polder zoals Oudesluis, Schagerbrug, Sint Maartensbrug en Burgerbrug, verbonden door de Grote Sloot, die de polder in de lengte doorsnijdt.

De polder werd vanaf ca. 1600 door een twintigtal molens bemalen, iedere molen nam een eigen deel (ook wel afdeling genoemd) voor zijn rekening. Het gebied werd hiertoe verkaveld en aan de delen werden de letters van het alfabet (A tot en met U, de letter J komt niet voor) toegekend. Na de drooglegging werd de polder vooral voor veeteelt gebruikt. In de tweede helft van de 19e eeuw volgde, net als in de aangrenzende Anna Paulownapolder en Wieringerwaard, ook de bloembollenteelt. (Bron: Wikipedia)

Ruimtelijke analyse

Het plangebied ligt in de open ruimte van de Zijpe polder. De verkaveling van de polder is terug te vinden in de zichtlijnen van de sloten die richting geven aan het polderlandschap. De plantrichting van de bollenvelden ondersteunt deze richting. In de open ruimte liggen de boerderijen als eilanden met een groene omlijsting van bomenstruweel. De boerderij aan de Belkmerweg 67 is tevens deels gelegen in een groene omlijsting.

Landschappelijke inpassing

De locatie is gelegen in een open agrarisch landschap met relatief weinig bebouwing en beplanting. Alleen langs de wegen en bij erven komt beplanting voor. Langs de Belkmerweg is geen wegbeplanting aanwezig, wel bestaat hier een patroon van oorspronkelijk beplante erven.

Van belang voor de inpassing is het gegeven dat met onderhavig project sprake is van plaatsing van zonnepanelen met een relatief kleine bouwhoogte: 1 m boven maaiveld. Daarmee blijft de openheid van het landschap behouden. Relevant hierbij is dat de projectlocatie lager is gelegen dan de Westerduinweg en de Belkmerweg. De Westerduinweg ligt ca. 1 m hoger dan het maaiveld ter plaatse van de projectlocatie. En de Belkmerweg ligt ca. 0,5 m hoger dan het maaiveld ter plaatse van de projectlocatie.

Daarenboven wordt de zonneakker gerealiseerd aansluitend aan het agrarisch erf aan de Belkmerweg 67. Dit maakt dat met deze ontwikkeling geen sprake is van onaanvaardbare aantasting van de zichtbaarheid en openheid van het landschap. Het plan is verder ruimtelijk eenvoudig en strak ingericht (panelen regelmatig en in dezelfde richting in rijen opgesteld) en sluit hiermee goed aan bij de lokale verkavelingsstructuur. Aanvullend betreft het in casu een dakjesvorm-opstelling waarmee de zichtbaarheid van het frame beperkt wordt. En de opstelling sluit aan op de naastgelegen bebouwing. De zonneakker draagt bij aan de ruimtelijke samenhang met het agrarisch bedrijf en afronding/invulling van het perceel dat aan drie zijden omkaderd is door watergangen.

De pv-panelen hebben een donkere (donkerblauwe/zwarte) kleurstelling. Het toe te passen pv-paneel betreft een glas-glas paneel (bifacial): de cellen bevinden zich tussen 2 glasplaten. Dat maakt dat er sprake is van lichtdoorlatendheid tussen de cellen, wat ten goede komt aan de biodiversiteit onder de panelen. De panelen hebben geen zichtbare afwerkrand. Het frame en de palen waarop de panelen bevestigd worden hebben tevens een donkere kleurstelling. Er worden geen felle/opvallende kleuren toegepast. Er worden verder geen aanvullende bouwwerken op het terrein geplaatst.

De landschappelijke inpassing van de zonneakker is aanwezig in de vorm van het aansluiten bij de bestaande verkaveling. Het rationele productielandschap wordt als kenmerkend beschouwd. Het onderscheidt zich in openheid en vergezichten. De beperkte hoogte van de panelen waarborgt een zichtlijn op de horizon.

De realisatie van de zonneakker heeft geen significante gevolgen voor het landschap en de bestaande cultuurhistorische elementen en patronen. De zonneakker is ruimtelijk en functioneel passend binnen het projectgebied, zonder daarbij belangrijke functies als natuur, recreatie en toerisme in het gebied te beperken.

Bij de ruimtelijke inpassing zijn de ontwikkelingsgeschiedenis, de ordeningsprincipes en bebouwingskarakteristiek van het landschap en de inpassing in de ruimere omgeving betrokken. De zonneakker maakt, gezien de locatie, geen inbreuk op de zichtlijnen in het landschap. Relevant daarbij is dat de planlocatie op grote afstand is gelegen van woningen van derden (ca. 300 m), de Belkmerweg (ca. 520 m) en de Westerduinweg (ca. 330 m). Daarmee is de zonneakker nagenoeg niet zichtbaar vanaf woningen van derden en vanaf de openbare weg.

De landschappelijke inpassing wordt vorm gegeven door het aanbrengen van een grasbloemenmengsel op de omliggende groenstroken (met daarbij het extensief en grof maaien van de begroeiing) ten behoeve van een optimale inpassing en een groene uitstraling. Een dergelijke akkerrand draagt bij aan de aantrekkelijkheid en biodiversiteit in het landschap. Aan de zuidzijde wordt langs de watergang een haag met open zandplekken aangelegd ten behoeve van het vergroten van genoemde biodiversiteit. De ondergrond van de zonneakker blijft overigens bestaan uit bloemen en grassen, wat bijdraagt aan het groene karakter en het bodemleven. Met betrekking tot de groene invulling van het perceel wordt verder verwezen naar het door Smit Groenadvies opgestelde Ecologisch inrichtings- en beheerplan.

Ligging in omgeving, Sint Maartensvlotbrug

Nieuwe zonneweide

Huidige kavel - Belkmerweg 67

Belkmerweg

Ligging in omgeving, Belkmerweg 67

Nieuwe zonneweide

Huidige kavel - Belkmerweg 67

Belkmerweg

Groen en Water

Foto 1

Visueel Ruimtelijk

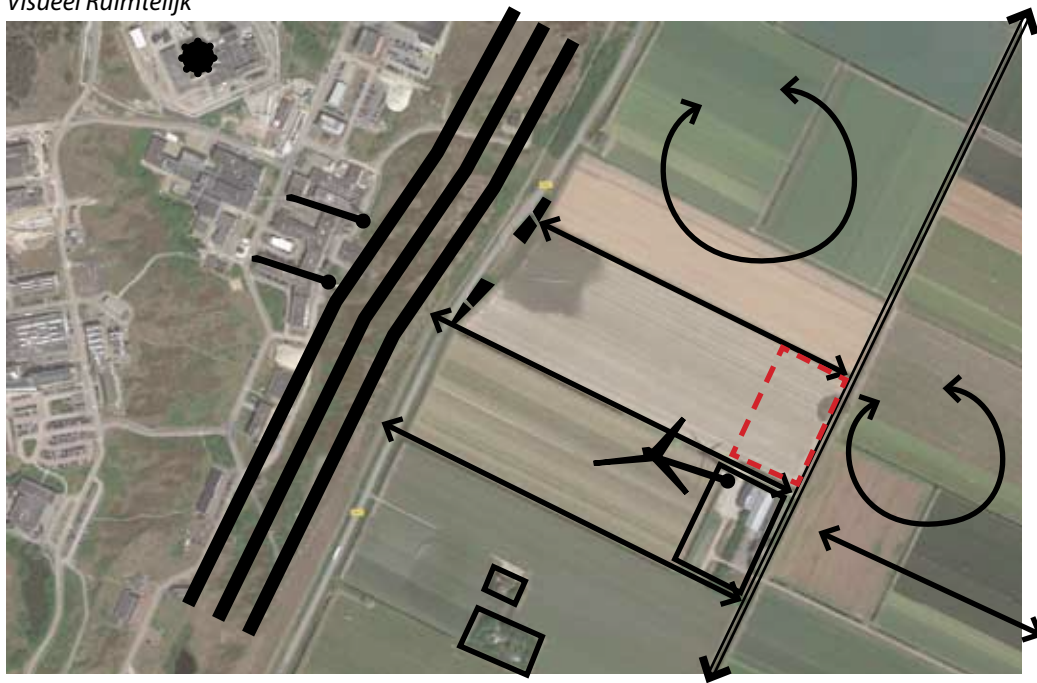

Foto 2

Situatie (noord geroteerd weergegeven)

Onderhoudspad
groenstrook 10 m

Onderhoudspad
groenstrook 5 m

A

74 m

130 m

B

100 m

